

[Jørgen Jensen.]

præsteret at gøre det. Eksporten er jo steget med 20 pct. i 1968. Det må tilføjes, at i meget store dele af landet har der i 1968 hersket tilfredsstillende beskæftigelsesforhold. Det officielle konjunkturbarometer for industrien viste omkring oktober, at 17 pct. af virksomhederne manglede arbejdskraft. Beskæftigelsesproblemet er i alt væsentligt et regionalt eller lokalt problem. For at løse dette har regeringen som bekendt foreslået egnsudviklingspolitikken gjort mere effektiv. Et tilsvarende initiativ så vi ikke den tidligere regering tage.

Det er i øvrigt klart regeringens og naturligvis også mit partis mål at opnå en høj produktiv beskæftigelse for vor arbejdskraft.

Regeringen slår sig ikke brovtende for brystet og siger, at alt godt er dens skyld. Finansministeren erkendte, at de internationale konjunkturer indtil slutningen af året har været gunstige for vort vigtige og stadig mere betydningsfulde industrieksport-erhverv. Omvendt kan man just ikke hævde, at afsætningsvilkårene er blot nogenlunde tilfredsstillende for landbruget og fiskeriet, hvor både konjunkturerne og den handelspolitik, som andre lande fører, tværtimod går os stik imod.

Nye skyer er også dukket op. Inden for de sidste uger har vi set kriser udvikle sig omkring de valutaer, der kan kaldes de store. Foreløbig synes de overvundet ved international bistand og national ihærdighed; men de midler og foranstaltninger, som herved er taget i brug, bl. a. af Frankrig og Storbritannien, kan ikke undgå at påvirke vore afsætningsvilkår i negativ retning. Lad os her håbe på det bedste, men være indstillet på det værste. Vi ved ikke, om valutakrisen er endeligt ovre. Under alle omstændigheder indebærer denne uro på det internationale valutamarked og de deraf dragne foreløbige konsekvenser en tendens til tilbagevenden til tidligere tiders restriktive politik. Handelspolitiske spilleregler synes fortrinsvis at skulle respekteres kun af de små og mindre lande. Det er da et ejendommeligt fænomen, at det lille Danmark skal yde hundrede millioner kroner store kreditter til det store Britannia og det gloriøse Frankrig. Lad os ikke være for sikre på, at eksportmulig-

hederne fortsætter med at være så gode, som de hidtil har været det i 1968. Det gælder også i forhold til Vesttyskland, hvis camouflerede revaluering af D-marken ikke udelukkende kan betragtes som en fordel for dansk erhvervsliv taget i videste forstand.

En anden usikkerhedsfaktor har forbindelse med den interne økonomiske politik. Forhandlingerne om nye overenskomster på det danske arbejdsmarked er allerede indledt og skal videreføres i vinterens løb. Ingen påtænker at gribe ind i disse frie forhandlinger mellem arbejdsmarkedets i princippet suveræne parter, der i realiteten har en overordentlig stor indflydelse på samfundets økonomi. Vi glæder os, hver gang vi erfarer, at fornuftige aftaler til gensidig gavn og fordel er truffet, og vi håber, at det skal lykkes for hovedorganisationerne at finde en båd for dem selv, deres medlemmer og for hele landet rimelig løsning, når det gælder de generelle aftaler. Her må mobiliseres al den realitetssans over for den aktuelle og fremtidige økonomiske situation, som det overhovedet er muligt at fremvise. Jeg tvivler ikke om, at regeringen vil følge disse overvejelser med den allerstørste interesse.

Under disse samlede omstændigheder mener mit parti, at tiden ikke er inde til at slække den økonomiske politik, hverken gennem finanserne eller via pengepolitikken. Den indtil nu vundne værdifulde stabilisering må fastholdes. Den er ikke alene begrundet i den aktuelle økonomiske situation, den danner selve grundlaget for fremtidig vækst i den danske økonomi, for større eksport, for bedre beskæftigelse og for en stigende levestandard for befolkningen i fremtiden.

Vender man sig så til selve finanslovforslaget på 24,8 milliarder kr. i udgifter og 25,5 milliarder kr. i indtægter og sammenligner dets tal med det seneste statsregnskab og indeværende års budget, springer en tydelig afdæmpning af de hidtidige, voldsomme årlige udgiftsstigninger i øjenene. Finansministeren har i enkeltheder redet gjort herfor, og jeg skal ikke gentage tallene. Det er en tendens, som meget store dele af befolkningen konstaterer med tilfredshed. Mange havde vel gerne set en endnu kraftigere neddæmpning af stignings-